

Živjeti milosrđe

Papine audijencije posebno su posvećene Godini milosrđa.

30.lipnja podsjetio nas je da je „jedno govoriti o milosrđu, a drugo živjeti milosrđe.

Parafrazirajući riječi svetog Jakova apostola možemo reći: milosrđe bez djela u sebi je mrtvo. To je to! Ono što čini milosrđe živim jest njegov stalni dinamizam izražen u susretu s potrebitima duhovne i materijalne pomoći.“ Donosimo cijeli tekst audijencije od 30.lipnja i neke citate svetog Josemarije za pomoć prilikom molitve na tu temu.

23.07.2016.

Papine audijencije posebno su posvećene Godini milosrđa. 30.lipnja podsjetio nas je da je „jedno govoriti o milosrđu, a drugo živjeti milosrđe. Parafrazirajući riječi svetog Jakova apostola možemo reći: milosrđe bez djela u sebi je mrtvo. To je to! Ono što čini milosrđe živim jest njegov stalni dinamizam izražen u susretu s potrebitima duhovne i materijalne pomoći.“

Donosimo cijeli tekst audijencije od 30.lipnja i neke citate svetog Josemarije za pomoć prilikom molitve na tu temu.

Papina audijencija od 30.lipnja 2016

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Koliko smo puta, tijekom ovih prvih mjeseci Jubileja, čuli da se govori o djelima milosrđa! Danas nas Gospodin poziva na ozbiljan ispit savjesti. Dobro je, naime, nikada ne zaboraviti da milosrđe nije apstraktna riječ, već je to način života: neka osoba može biti milosrdna i može to ne biti; to je način života. Biram živjeti kao milosrdan ili izabirem živjeti kao onaj koji nije milosrdan. Jedno je govoriti o milosrđu, a drugo živjeti milosrđe. Parafrazirajući riječi svetog Jakova apostola (usp. 2, 14-17) mogli bismo reći: milosrđe bez djela u sebi je mrtvo. Upravo tako! Ono što milosrđe čini živim jest njegov stalni dinamizam kojim se ide ususret potrebama onih koji su u duhovnoj ili materijalnoj nevolji. Milosrđe ima oči da vidi, uši da čuje, ruke da pridigne pale...

Svakodnevni život omogućuje nam gotovo rukom dotaći tolike potrebe

najsiromašnijih i onih koji su izloženi najtežim kušnjama. Od nas se traži ona posebna pozornost koja će nas dovesti do toga da zamjećujemo stanje patnje i potrebe u kojem se nalaze mnoga braća i sestre.

Ponekad prolazimo pored situacija dramatičnog siromaštva kao da nas ne dotiču; ide se dalje kao da ništa nije bilo, u jednoj ravnodušnosti koja nas na kraju čini licemjerima. To se, a da toga nismo ni svjesni, pretvara u jedan oblik duhovnog mrtvila koje otupljuje duh i čini život бесплодним. Oni koji prolaze, koji idu dalje a da ne zamjećuju potrebi drugih, a da ne vide tolike duhovne i materijalne potrebe, su ljudi koji prolaze a da ne žive, to su ljudi koji ne služe drugima. Zapamtite dobro: tko ne živi da bi služio, ne služi da bi živio.

Koliko su samo brojni vidici Božjega milosrđa prema nama! Isto tako, koliki se samo obraćaju nama kako bi zadobili milosrđe! Onaj tko je iskusio

Očevo milosrđe u vlastitom životu, ne može ostati neosjetljiv pred potrebama braće. Nema bježanja od Isusova učenja koje smo čuli: bio sam gladan i nahranili ste me; bio sam žedan i napojili ste me, bio sam gol, izbjeglica, bolestan, u zatvoru i vi ste mi pomogli (usp. Mt 25, 35-36). Ne smijemo se izmotavati pred osobom koja je gladna: treba joj dati jesti. Isus nam to kaže! Djela milosrđa nisu teorijske teme, već konkretna svjedočanstva. Obvezuju nas da zasučemo rukave i ublažimo patnju.

Zbog promjena u našem globaliziranom svijetu, neka su se materijalna i duhovna siromaštva umnožila: dajmo dakle prostora maštovitosti ljubavi, kako bismo otkrili nove načine djelovanja. Tako će put milosrđa uvijek postajati sve konkretniji. Od nas se, dakle, traži da ostanemo budni poput noćne straže, kako se ne bi dogodilo da, pred siromaštvima koja su posljedica

kulture blagostanja, oslabi kršćanski pogled i postane tako nesposoban stremiti onom bitnom. Stremiti bitnom. Što to znači? To znači stremiti Isusu, gledati Isusa u gladnome, u zatvoreniku, u bolesniku, u golom, u onome koji nema posla a mora prehranjivati obitelj. Gledati Isusa u toj našoj braći i sestrama; gledati Isusa u onome koji je sam, žalostan, u onome koji griješi i treba savjet, u onome tko Isusa treba za tihog suputnika da osjeti da nije sam već da ima društvo. Koliko je samo djela koja Isus traži od nas! Gledati Isusa u njima, u tim ljudima. Zašto? Zato jer Isus gleda mene, gleda sve nas.

A sad prelazimo na nešto drugo.

Prošlih dana Gospodin mi je dao posjetiti Armeniju, prvi narod koji je prigrlilo kršćanstvo, na početku četvrtog stoljeća, narod koji je,

tijekom svoje duge povijesti, posvjedočio kršćansku vjeru mučeništvom. Zahvaljujem Bogu za to putovanje i iskreno sam zahvalan Predsjedniku Republike Armenije, katolikosu Karekinu II., Patrijarhu i katoličkim biskupima kao i čitavom armenskom narodu što su me primili kao hodočasnika bratstva i mira.

Ako se Bogu svidi, za tri mjeseca ću posjetiti Gruziju i Azerbajdžan, druge dvije zemlje s kavkaskoga područja. Prihvatio sam poziv da posjetim te dvije zemlje iz dva razloga: s jedne strane da time pokažem koliko cijenim drevne kršćanske korijene tih zemalja – uvijek u duhu dijaloga s drugim religijama i kulturama – te potaknem nadu i putove mira.

Povijest nas uči da put mira iziskuje veliku ustrajnost i stalni hod, počevši od onih malih koraka koji malo po malo postaju sve veći, idući jedni drugima ususret. Upravo zbog toga izražavam želju da svi zajedno i

svatko zasebno dadne svoj doprinos miru i pomirenju.

Kao kršćani pozvani smo jačati među nama bratsko zajedništvo kako bismo dali svjedočanstvo za Kristovo evanđelje i bili kvasac pravednijeg i solidarnijega društva. Zato je čitav pohod bio u zajedništvu s vrhovnim patrijarhom Armenske Apostolske Crkve koji mi je ukazao bratsko gostoprimstvo tijekom tri dana u svome domu.

Ponovno upućujem zagrljaj biskupima, svećenicima, redovnicama i redovnicima te svim armenskim vjernicima. Neka im Djevica Marija, naša Majka, pomogne da ostanu postojani vjeri, otvoreni za susret i velikodušni u djelima milosrđa. Hvala vam.

Posebni pozdravi:

Nemojmo dopustiti da kultura dobrog življenja oslabi našu

osjetljivost na patnje naših braće i sestara. Budimo uvijek budni kako bismo otkrili njihove potrebe i velikodušni, kako bi im bili na pomoći.

Bog vas blagoslovio!

Posebno pozdravljam hodočasnike iz Poljske. Draga braćo i sestre, hvala vam što ste me svojim molitvama pratili tijekom mog posjeta Armeniji. Molim vas da nastavite moliti za mene i za mlade u Poljskoj i za mlade cijeloga svijeta koji se pripremaju za naš skori susret u Krakowu. Oživimo u svojim srcima i dijelima riječi „blaženi milosrdni“. Cijelim vas srcem blagoslivljam. Hvaljen budi Isus Krist!

Na kraju se obraćam mladima, bolesnima i upravo vjenčanima. Danas slavimo prve rimske mučenike i molimo za one koji su do današnjeg dana dragovoljno platili mučeništvom svoju pripadnost

Kristovoj Crkvi. Dragi mladi, neka vjera ima mjesta u vašem životu i neka mu da smisao; dragi bolesni, prikazujte svoje patnje kako bi oni koji su daleko upoznali i zavoljeli Krista; dragi koji ste upravo vjenčani, budite učitelji života i primjeri vjere svojoj djeci.

Tekstovi za razmatranje iz djela svetog Josemarije

Ozbiljno ispitivanje savjesti

Kada osjećaš da se savjest buni protiv tebe jer nisi učinio nešto dobro, to je znak da Gospodin nije želio da se takvo što propusti. Upravo tako. Štoviše, možeš biti siguran da si s Božjom milosti to mogao učiniti.

Brazda, 105

Ima li u tvom životu nečega što se ne slaže s tvojim kršćanstvom, i što u tebi budi želju da se ne pročistiš?

- Preispitaj se i promijeni.

Kovačnica, 480

Oči nam trebaju biti otvorene, moramo znati gledati oko sebe, kako bismo zamijetili neprestani zov koji nam Bog upravlja po ljudima u našoj okolini. Mnoštvu ne možemo okrenuti leđa; ne smijemo se zatvarati u svoj vlastiti mali svijet. Tako Isus nije živio. U Evandjelju se uvijek govori o njegovu milosrđu, o njegovoj sposobnosti da boli i potrebe dijeli sa svojim bližnjima: On ima samilosti s udovicom iz Naina (usp. Lk 7,11-17), On je proplakao nad mrtvim Lazarom (usp. Iv 11,35). On se brine o mnoštvu koje Ga je slijedilo i koje nije imalo ništa za jelo (usp. Mt 15,32), On ima samilosti prije svega s grješnicima, onima koji hode svijetom a da ne poznaju svjetlo i istinu: Kad iziđe iz lađice, vidje silan narod i sažali se nad njima, jer su bili

kao ovce bez pastira, te ih poče učiti dugo (Mk 6,34).

Ako smo uistinu Marijina djeca, onda shvaćamo taj Gospodinov stav; naše će se srce otvoriti i biti puno milosrđa. Onda nas pogađaju boli, bijeda, pogreške, samoće i tjeskobe naših bližnjih koji su naša braća. Onda osjećamo da im u njihovim poteškoćama moram žurno pomoći i da im govorimo o Bogu, tako da se nauče ponašati kao djeca i da tako mogu iskusiti Marijinu majčinsku naklonost.

Susret s Kristom, 146

Problemi našeg bližnjega moraju biti i naši problemi. Kršćansko bratstvo mora imati duboko korijenje u našoj duši; ni prema jednom čovjeku ne smijemo biti ravnodušni. Marija, Isusova Majka, koja je donijela na svijet Gospodina, koja Ga je odgajala, koja Ga je pratila na njegovom zemaljskom životnom putu i koja je

sada s Njim u nebu, pomoći će nam da otkrijemo Isusa, koji prolazi pokraj nas,

koji je onazočen u potrebama naše braće ljudi.

Susret s Kristom, 145

Tvoje milosrđe treba biti krojeno i prilagođeno potrebama drugih... ne tvojim vlastitima.

Brazda, 749

Postanimo svjesni

Nemoguće je kao dijete susretati Mariju a pritom misliti samo na sebe, samo na svoje vlastite probleme.

Nemoguće je susretati Djevicu a sa sobom nositi osobne egoistične probleme. Marija vodi k Isusu, a Isus je Primogenitus in multis fratribus, prvorođenac među mnogom braćom (Rim 8,29). Upoznati Isusa isto je što i spoznaja da naš život ne može imati

drugog smisla doli predanost u službi za druge. Kršćanin se ne smije baviti samo svojim osobnim problemima, on mora imati pred očima cijelu Crkvu i mora misliti na spas svih ljudi.

Susret s Kristom, 145

Samo ako gledamo Kristovo Srce, polazi nam za rukom da svoje oslobodimo od mržnje i ravnodušnosti; samo ćemo tako kršćanski reagirati na patnju i bol drugih.

Susret s Kristom, 166

Ako dopustimo da Krist zavlada našom dušom, nikada nećemo izigravati gospodara, već slugu sviju ljudi. Služiti. Kako je mila ta riječ: služiti mome Kralju i po Njemu svima koji su otkupljeni njegovom krvlju. Kad bismo mi kršćani samo znali služiti! Povjerimo sada Gospodinu svoju odluku da želimo

učiti kako se služi, jer ćemo samo služeći biti u stanju upoznati i ljubiti Krista; samo ćemo tako dovesti druge ljude k Njemu i postići da i oni Njega ljube.

Susret s Kristom, 182

Ako želimo uvijek postupati kao dobra majka, potrebno je da sama sebe zaboravimo i da ne čeznemo za nikakvom drugom vlašću nego za tom, da služimo drugima, kako je živio i propovijedao Isus Krist: Sin Čovječji nije došao da mu služe, nego da On služi (Mt 20,28). Zato je potrebna unutarnja snaga, koja vlastitu volju podlaže božanskom uzoru, koji se za sve zauzima i traži borbu za vječno blaženstvo i za dobrobit ljudi. Ne poznajem nikakav bolji put ka pravednosti, nego li je put života predanju i služenju.

Prijatelji Božji, 173

Da bismo radi Krista služili drugima, od nas se zahtijeva da budemo vrlo čovječni. Ako je naš život nečovječan, Bog neće moći u njemu ništa izgraditi, jer On obično ne gradi na rasulu, sebičnosti i drskosti. Za sve moramo imati razumijevanja, sa svima zajedno živjeti, sve opravdati, svima opraštati. Nećemo nepravdu nazivati pravdom, reći da vrijeđanje Boga nije vrijeđanje Boga, da je zlo dobro. No mi na zlo nećemo odvratiti drugim zlom, već jasnom podukom i dobrim djelom: zlo svladaj dobrom (usp. Rim 12,21). Tako će Krist vladati u našoj duši i u dušama onih koji nas okružuju. Neki žele svijetu donijeti mir a da u vlastitom srcu nemaju Božje ljubavi niti stvorenjima služe iz ljubavi prema

Bogu. Kako se na taj način može uspostaviti poslanje mira? Kristov mir jest mir Kristova kraljevstva, a kraljevstvo našega Gospodina mora biti utemeljeno u želji za svetošću, u

poniznoj otvorenosti za milost, u odvažnom zalaganju za pravdu, u rasipanju božanske ljubavi.

Susret s Kristom, 182

Milosrđe pokazano u posebnim djelima

Ne zaboravi: poučavanju prethodi rad. "Coepit facere et docere - Činio je i učio," kaže Sveto pismo o Kristu. Najprije rad. Iz njega će izvirati moje i tvoje poučavanje.

Put, 342

Za okolinu u kojoj si apostol ti si poput kamena koji je pao u more. Od tvoje riječi i primjera nastaje krug. On izaziva sljedeći, ovaj novi, i tako dalje. Svaki je veći od prethodnog. - Shvaćaš li sada veličinu svojega poslanja?

Put, 831

Imaj hrabrosti u javnosti uvijek postupati u skladu s našom svetom vjerom.

Brazda, 46

Poželim da se ponašaš poput Petra i Ivana: u molitvi, u razgovoru s Isusom, govoriti o potrebama svojih prijatelja, svojih drugova..., i zatim, svojim primjerom, moći im reći: "Respice in nos!" - ugledajte se u mene!

Kovačnica, 36

Zamisli što bi se dogodilo kad mi kršćani ne bismo htjeli živjeti kao takvi..., i popravi svoje ponašanje!

Kovačnica, 95

Kad ti govorim o "dobrom primjeru", želim ti ukazati također na to kako moraš razumjeti i opravdati, kako moraš ispuniti svijet mirom i ljubavlju.

Kovačnica, 560

“Coepit facere et docere” – Isus je počeo s radom, a zatim je naučavao: ti i ja moramo dati svjedočanstvo primjerom, jer ne smijemo živjeti dvostrukim životom. Ne možemo naučavati ono što ne izvršavamo. Drugim riječima, moramo naučavati ono što barem pokušavamo i ostvarivati.

Kovačnica, 694

Dosjetljivo milosrđe

Kad završiš svoj posao, priskoči u pomoć i svojemu bratu. Pomaži mu, radi Krista, s takvom obzirnošću i prirodnošću da se ni u snu ne dosjeti da radiš više negoli moraš.

To je zaista profinjeno vladanje Božjeg djeteta.

Put, 440

Da te ne vidim kako u djelo provodiš onu svetu bratsku ljubav koju ti neprestano propovijedam, morao bih te podsjetiti na velike riječi svetog Ivana: "Filioli mei, non diligamus verbo neque lingua, sed opere et veritate. - Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom."

Put, 461

Ljubav prema bližnjemu je izraz ljubavi prema Bogu. Ako se trudimo da napredujemo u toj kreposti, ne smijemo postavljati nikakve granice. Njega neizmjerljivo ljubiti jedina je mjera koja vrijedi za Gospodina. Jer s jedne strane nećemo nikada moći dovoljno zahvaliti za sve ono što je on za nas učinio; a s druge strane se Njegova ljubav očituje prema stvorenjima upravo neizmjerljivo, van svih proračuna i granica. Sve nas, koji smo pripravnici da otvorimo svoju dušu za njegovu riječ, Gospodin u govoru na gori poučava u božanskoj

zapovijedi ljubavi. Sažeto On na kraju kaže: Ljubite svoje neprijatelje, činite dobro i pozajmljujte, a da ništa ne očekujete natrag! Tako će vaša plaća biti velika, i bit ćete sinovi Previšnjega, jer je on dobar prema nezahvalnima i zlima. Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš (Lk 6,35-36)!

Milosrđe je više nego samo suosjećanje: Ono je preobilje ljubavi i istovremeno donosi sa sobom preobilje pravde. Milostivi ima srce koje tankoćutno osjeća i dogovara jednom jakom, na žrtvu pripravnom, velikodušnom ljubavlju. Sveti Pavao veliča tu ljubav: Ljubav je strpljiva, ljubav je dobrotiva; ljubav ne zavidi, ne hvasta se, ne oholi se. Nije nepristojna, ne traži svoje, ne razdružuje se, zaboravlja i prašta zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini. Sve ispričava, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi (1 Kor 13,4-7).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/zivjeti-milosrde/](https://opusdei.org/hr-hr/article/zivjeti-milosrde/)
(3.04.2025.)